

- ἐκ θανάτων ἀραί.
 2. διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
 σώμασιν πεπλαγμένους,
 ἀναυδάτω μένει τ' 880
 ἀραίω τ' ἐκ πατρὸς
 οὐ διχόφρονι πότμω.
1. διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος, ἀντ. α'.
 2. στένουσι πύργοι,
 1. στένει πέδον φίλανδρον· μενεῖ 885

τῆς γενικῆς ἐπὶ τῶν ἐπιφωνημάτων ἴδε σημ. εἰς Πέρσ. 119. Ἐν Εὐμεν. 983 ἀντιφόνους ἄτας, 467 ἀντικτόνοις ποιναῖσι, Σοφ. Ἡλ. 246 ἀντιφόνους δίκας, Φιλ. 1156 ἀντίφονον κορέσαι στόμα δηλοῖ ἀντίφονος τὸν εἰς ἐκδίκησιν (τίσιν) διαπραχθέντος φόνου γενόμενον θάνατον. Ὁ Hartung εἰκάζει ἐνταῦθα αὐτοφόνων.

878 κέ. διανταίαν (πληγὴν), ὡς Χοηφ. 638 διανταίαν οὐτᾶ, Σοφ. Ἄντ. 1308 τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις ἀμφιθήκτω ξίφει; Πρβ. Ἄγαμ. 1344 δευτέραν πεπληγμένους, Εὐριπ. Ἄνδρ. 843 ἀπόδος (τὸ ξίφος) ἴν' ἀνταίαν ἐρείσω πλαγάν. Ὁ νοῦς· λέγεις διαμπερῆ πληγὴν (καιρίαν καὶ τὴν καρδίαν τρώσασαν), γενομένην καὶ κατὰ τοῦ οἴκου (875 κέ.) καὶ κατὰ τῶν σωμάτων (872 κέ.) δι' ἀνηκούστου θράσους καὶ ἕνεκα τῆς ἐκ τῆς ἀρᾶς τοῦ πατρὸς ἐπισκηψάσης αὐτοῖς ἴσης τύχης (876 κέ.). Προσετέθη τοίνυν τῇ ἀρᾷ τοῦ πατρὸς ἡ ἰδία μανία αὐτῶν. — πεπλαγμένους δόμοι καὶ σώμασιν, πεπληγμένους κατὰ τοὺς δόμους καὶ τὰ σώματα ἦτοι διανταίαν λέγεις πληγὴν, ἣν ἐπήνεγκον τῷ οἴκῳ καὶ τοῖς σώμασιν (864 κέ.). — ἀναυδάτω, πρβ. Εὐριπ. Ἴω. 783 ἄφατον ἀναύδητον λόγον ἐμοὶ θροεῖς. —

οὐ διχόφρονι, οὐχὶ διαφωνοῦντι καὶ διαφόρῳ, ἀλλ' ὁμοίῳ.

885 κέ. Ὁ νοῦς· διήλθε δὲ καὶ τὴν πόλιν ὁ ὑπὲρ τούτων στόνος· στένουσιν οἱ πύργοι, στένει δὲ καὶ ἡ μήτηρ γῆ ποθοῦσα τοὺς ἄνδρας τούτους. — πέδον φίλανδρον (ἡ τῶν Θηβαίων γῆ), ὡς εὐμενεῖ πέδῳ 17. Ἡ μήτηρ γῆ φιλοῦσα τοὺς τροφούς αὐτῆς στένει. — μενεῖ: τριπλῆν ἐρμηνείαν παρέχει ὁ Σχολ. γράφων «ἄλλοις ἔσται τὰ χρήματα (πρβ. 720) δι' ἃ ἀπώλοντο· ἡ οὕτως, τὰ κτέανα ταῦτα, οἷον τὰ ὄνειδη, διήξει μέχρι τῶν ἐπιγόνων· κτέανα δὲ εἶπεν ὡς ἐπὶ οὐσίας, οἷον κληρονομήσουσι τῶν παθῶν οἱ παῖδες». Ὅπως ἂν ποτ' ᾔ, ἡ λέξις ἐπιγόνους παραινίσσεται κατὰ τὸν Weil τοὺς υἱοὺς τῶν ἑπτὰ ἡγεμόνων, οἵτινες δέκα ἔτεσιν ὕστερον, ἡγουμένου τοῦ υἱοῦ τοῦ Πολυνεΐκου Θερασάνδρου, ἐξεπολιόρκησαν τὰς Θήβας (Ὅμ. Ἴλ. 4, 408 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῆ· κείνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίτησιν ὄλοντο), πεσόντος μόνου τοῦ Αἰγιαλέως, τοῦ υἱοῦ τοῦ πρὶν σωθέντος Ἀδράστου (Πινδ. Πυθ. 8, 38 κέ.). Πρβ. τοιοῦτον ὑπαινιγμὸν ἔμπροσθεν στίχ. 827 κέ. — Περὶ τῆς θέσεως τοῦ δὲ (886) εἴρηται σημ. εἰς 41.